

Naciódigital

DES DE 1996

Dilluns 20 de març de 2017

ACCEDEIX

REGISTRAT

PORTADA POLÍTICA OPINIÓ SOCIETAT CULTURA SUCCESSOS TERRITORIS PAÍS VALENCIÀ FOTOS **SÓCNACIÓ**

LITERATURA

La filosofia que ens convida a pensar

► Joan-Carles Mèlich publica "La prosa de la vida", un llibre de Fragmenta Editorial que ens acosta a un seguit de "reflexions molt interessants"

Xavier Serrahima | 06/11/2016 a les 09:35h

1 comentari

Fer les coses en família
té molts avantatges

NRL 15322-2017-5355

EN PORTADA

Arxivat a: Cultura, De llibres, crítica de llibres, llibres, Joan-Carles Mèlich, literatura

Amb els llibres de filosofia succeeix, pam amunt, pam avall, el mateix que amb els de poesia: hi ha un bon nombre de lectors habituals que els descarten d'entrada, que no en volen saber res, en general per una mena de respecte sacramental que té molt més de prejudici, de prevenció contra el que es desconeix que no pas de realitat.

És cert que hi ha obres de filosofia que, d'entrada, sense un cert

El president Puigdemont en l'acte de celebració del retorn de Tarradellas. A la dreta, J. M. Bricall i J. Tarradellas, el fill de l'ex-president. | Eva Domínguez

Puigdemont s'encomana al «coratge» de Tarradellas i diu que la Catalunya actual està alliberada de la por

El president de la Generalitat diu que es tracta d'una figura "que hem d'agafar sencera, no hi ha un Tarradellas per a cada circumstància" | Josep Maria Bricall recorda que les institucions catalanes es van instaurar abans que les constitucions espanyoles tant el 1931 com el 1977 | Els quatre ex-presidents, Jordi Pujol, Pasqual Maragall, José Montilla i Artur Mas han assistit a l'acte

Les absències del PP i C's permeten que el Baix Llobregat es postuli a favor del referèndum

bagatge, no són per a tots els públics, ja que el seu nivell d'abstracció –tractar d'explicar amb simplicitat el que no és senzill implica més un desavantatge que no pas un avantatge– requereix un cert hàbit, una certa, diguem-ne, aclimatació. Però d'ací a creure que la majoria de les obres de pensament són inabordables per a la majoria dels lectors hi va un abisme. Si ens aveséssim a llegir filosofia, comprovaríem que en aquesta mena d'obres el diàleg amb l'autor és tan possible –i recomanable– com amb la literatura, sempre i quan estiguem disposats a posar-hi de la nostra part.

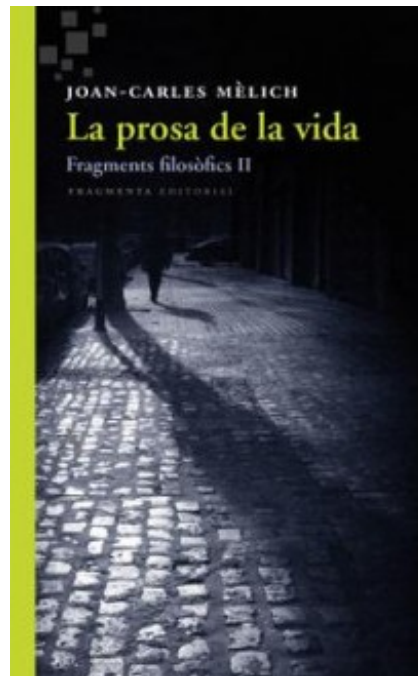
Puigdemont, Junqueras i Romeva s'ofereixen per explicar el referèndum al Senat

Ho demostra, ben palesament, *La prosa de la vida. Fragments filosòfics II*, de Joan-Carles Mèlich, publicada aquest mes d'octubre per Fragmenta Editorial, un llibre que ens acosta a tot un seguit de molt interessants reflexions; que són, sens dubte, producte d'exhaustives, pregones i intenses lectures d'alguns dels més grans pensadors del passat i del present –Hegel, Plató, Rousseau, Nietzsche, Husserl, Heidegger, Zambrano, Derrida, Levinas, Steiner i, també, amb molt bon criteri, Mann, Goethe, Woolf, Machado...– però no per això menys accessibles com; de fet, tan accessibles com, segurament, necessàries –necessàries en aquest món nostre cada vegada més adotzenat i més monolític, més absurdament i perillosament maniqueu: “En el fonament de qualsevol forma de totalitarisme hi ha, de forma explícita o implícita, la negació de la diferència”.

Amb aquesta petita joia el filòsof barceloní ens brinda, a través de petites píndoles, sàviament dosificades, que són autònomes però alhora constitueixen un tot –o, més aviat, un conjunt, car ell defuig, amb raó, crec jo, la totalitat: “L’humà és l’èsser que pot dir no, que pot esmenar la totalitat”–, una imatge molt precisa del seu pensament, alliberat i alliberador: “No hi ha transformació sense fractura, sense dubte, sense contradicció. Un jo sense transformació, un jo sòlid, estable i coherent, és un fanàtic”. D’aquest pensament socràtic, probablement l’únic en veritat filosòfic, a mida humana, fonamentat més en els dubtes (successius, infinits) que no pas en les certeses (fal·libles, impossibles).

La prosa i la poesia de la vida

El títol del llibre, precís i precís ensems, és la prosa de la vida, però després de llegir-lo tres vegades amb l’atenció i la cura que mereix –i que, pràcticament, exigeix– em fa la impressió que es podria haver titulat, amb una idèntica escaiença, almenys, la poesia de la vida: “La poesia també és pensament, és el pensament del singular, del temps, de la contingència, de les situacions i de les relacions. / Hi ha, naturalment, un pensar poètic”.

No tan sols per la intensitat poètica, immediata, sensorial, metafòrica, sinó, sobretot, perquè convé llegir-la, al mateix temps,

- LA VEU DE NACIÓ
Sense por

Germà Capdevila

amb la ment i amb el cor, amb el cervell i amb els sentits; o, per dir-ho amb major exactitud, primer amb els sentits, amb l'esperit ben esbatanat, deixant-se dur (i seduir) pel ressò (i la música) dels mots, com a obra d'art, i, després —i només després, quan ja ha provocat una emoció (i una emulsió) anímica dins nostre—, amb el pensament; Mèlich podria dir, al contrari de JV Foix, que és amb Natura que se m'obre la ment.

I és, en part per aquesta condició poètica –que Nietzsche emprà en les seves obres majors amb un mestratge inigualat– que cal llegir (i, encara més, rellegir) els fragments seguits, perquè, com els bons poemaris –els únics que mereixen anomenar-se així–, són vàlids ells per ells, individualment, però també globalment; és més, globalment s'acreen, prenen una major significació i sentit, es reforcen (i complementen) els uns als altres.

Fins a un tal punt que, tot i que no gosaré dir que suposen un sistema, si, almenys, un mig (o quasi) sistema. Són i (alhora) no són fragments. O són, per expressar-ho amb major precisió, fragments, però, per al·luvió, constitueixen un –o una part d'un– sistema (sempre entre cometes), una cosmovisió. Un mosaic en què –i em permeto, en aquest punt, dur la contrària a l'autor– “les peces [sí] encaixen, [encara que sigui] sense centre ni síntesi”; en què es perfila un dibuix, per més que sigui en perpètua evolució.

Per a algú que no creu en la totalitat –“A vegades oblidem que viure és respondre als esdeveniments, a les contingències del temps, a les sorpreses de la història”–, i menys en la totalitat convertida en dogma, que desconfia de la metafísica –“Les teories ens allunyen de la vida perquè no saben i no poden contemplar escenes ni noms

- OPINIÓ 1
Qui vol manifestar-se amb la legió?

Jose Rodríguez «Trinitro»

- OPINIÓ
Ara sí, d'autodeterminació

Carme Vidalhuguet

- OPINIÓ
Fer les paus

Martí Gironell

Última hora

Més llegit

propis”– escriure de manera fragmentària és, segurament, l’opció més coherent i aconsellable.

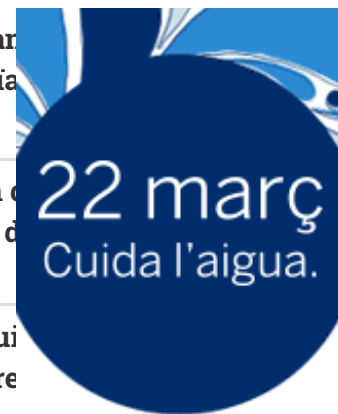
Els fragments insinuen, esbossen, configuren, però no determinen ni defineixen (per sempre més). Els fragments són possibilitats (actuals), no sentències o veritats o realitats innegables i –el déu de la raó ens en guard!–, encara menys, immodificables. Els fragments són, o poden ésser, tesis, però, també, antítesis. Peces que cal anar encaixant, però que quan ja no encaixen, es poden eliminar (o, si més no, substituir-se per altres de noves).

Són (una mena de) validació o falsació *popperiana*; són el pensament (i la prosa) provisional, en constant, indeturable evolució: “La filosofia que m’interessa provoca efectes de formació. Una forma de vida nòmada, singular, heterogènia, transformadora. La seva és una saviesa incerta”; són petges que anem deixant al camí, que d’altres vindran a esborrar –entre d’altres raons, perquè el jo és canvi, és “un treball de formació i de transformació”, un continu fluir heraclitià.

Quin goig més gran, llegir algú que es diu –o li diuen– filòsof i que, en comptes d’exposar-nos –i fer-nos compartir– les seves certeses, ens ofereix els seus dubtes!; algú que, enlloc de buscar prosèlits, ens convida a pensar (per nosaltres mateixos)!

(Mostra el teu compromís amb el model de periodisme independent, honest i de país de **NacióDigital**, i fes-te membre de

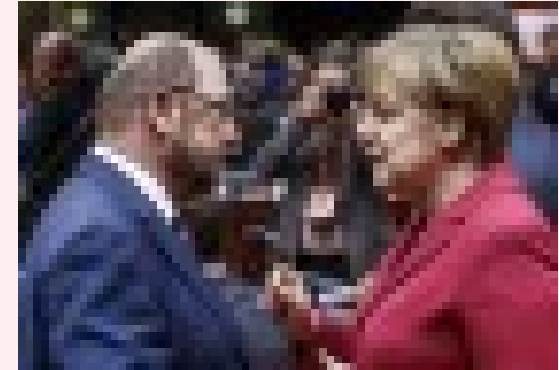
22:47	Mor un home de 65 anys al tractor que conduïa de les Garrigues
22:47	Denuncien el govern per incomplir la Llei històrica
22:39	Santamaría acusa Puigdemont d'entendre malament el diàleg «terra»
22:32	La Volta a Catalunya configura de les hostesses
21:52	Les absències del PP i que el Baix Llobregat favor del referèndum
21:10	Puigdemont, Junqueras s'ofereixen per explicar el referèndum al Senat
20:39	Puigdemont s'encomana al «coratge» de Tarradellas i diu que la Catalunya actual està alliberada de la por
20:18	Un jutjat d'Alacant requereix de nou la Generalitat traduir un escrit en català i li adverteix que anirà a la Fiscalia
20:16	Exèrcit propi i presència a l'OTAN: així imagina el PDECat la defensa de l'estat català
19:15	Revistes en català per als catalans residents a l'exterior

SócNació per una petita aportació mensual. [Fes clic aquí per conèixer tots els avantatges i beneficis.](#) Apunta't a la comunitat de **NacióDigital**, perquè la informació de qualitat té un valor.)

NACIÓ DESTACAT

Martin Schulz amb la seva principal rival, Angela Merkel | Europa Press

Martin Schulz intentarà retornar l'SPD al centre de la política europea

Els socialdemòcrates han de convèncer l'electorat que són una opció útil després de governar amb Angela Merkel | Amb l'obertura de fronteres als refugiats, la cancellera ha esdevingut la líder de l'Europa d'acollida

L'expulsió de veïns s'escampa per Barcelona: «No tenim res que ens ajudi?»

La batalla de l'aigua a Terrassa: la gestió pública i

- 🔖 Màrius Serra, un narrador lúdic que explora els límits del temps
- 🔖 «Clarissa», una petita existència que Stefan Zweig converteix en art
- 🔖 Xavier Bosch: «Un amic és difícil de trobar, difícil de perdre i impossible d'oblidar»
- 🔖 Antoni Vidal Ferrando: «El franquisme no s'ha acabat, l'han reciclat»
- 🔖 Mor Robert James Waller, autor de la novel·la «Els ponts de Madison»
- 🔖 Teresa Solana guanya el 19è Premi Roc Boronat amb un recull de relats d'ànima negra

També us pot interessar

COMENTARIS

Es filosofia?

Anònim, 06/11/2016 a les 19:57

👍 +2 👎 -0

Una filosofia que NO ens convida a pensar?

FES EL TEU COMENTARI

Nom

Anònim

Títol

**privada
exhibeixen les
seves armes**

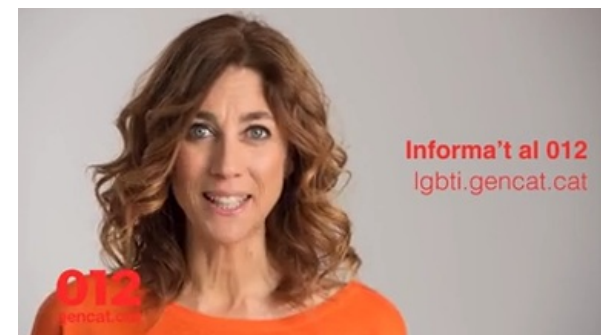

**I Tarradellas, què
en diria del
procés?**

Més notícies

Llei Homofòbia

Informació d'interès al ciutadà: Drets

ESCULL UNA EDICIÓ:

- NacióDigital
- Sabadell
- Osona
- Tarragona
- Terrassa
- Ripollès
- Lleida
- Girona
- Manresa
- Garrotxa

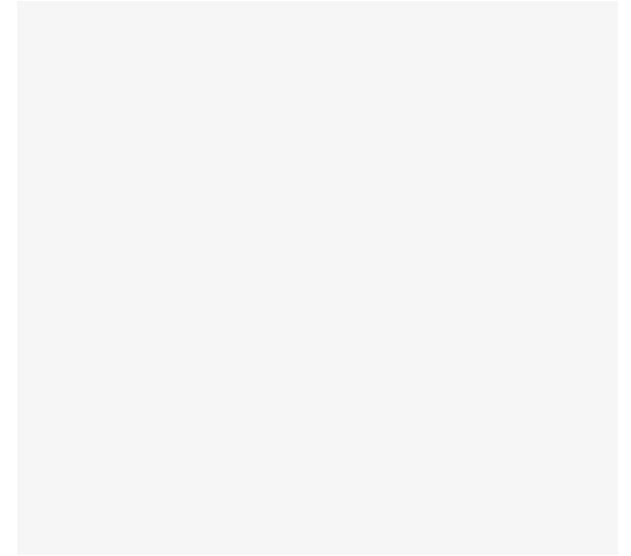
Comentari

Comprovació: escriu l'any actual, amb 4 xifres

D'aquesta manera, verifiquem que el teu comentari no l'envia un robot publicitari.

Envia el comentari

- ▶ Granollers
- ▶ Pallars
- ▶ Sitges
- ▶ Reus
- ▶ Baix Montseny
- ▶ Cerdanya
- ▶ Terres de l'Ebre
- ▶ Solsona
- ▶ Berguedà

la xa comunicaci

CONTINGUTS DESTACATS

16/03/2017

Carlos Dematthey, strongman

Carreteres

20/03/2017

18/03/2017

ssing Leech, antifolk

YOMO, l'esdeveniment estudiantil del

Cuir nitro

ÀUDIOS DESTACATS

Un segle de TBO
La tarda (+)

Es requereix actualització
Per poder reproduir vídeos i àudios necessitarà, o bé actualitzar el navegador a la versió més recent o actualitzar [Flash](#).

aficionats al "handmade"
Som terra

Es requereix actualització
Per poder reproduir vídeos i àudios necessitarà, o bé actualitzar el navegador a la versió més recent o actualitzar [Flash](#).

Naciódigital

Editor: Miquel Macià [🐦](#) [✉](#)

Directora: Karma Peiró [🐦](#) [✉](#)

Subdirector: Ferran Casas [🐦](#) [✉](#)

Director de negoci: Jordi Font [🐦](#) [✉](#)

Director de nous formats: José Manuel Gutiérrez [🐦](#) [✉](#)

Director de fotografia: Adrià Costa [🐦](#) [✉](#)

Segueix-nos a:

Cerca a NacióDigital:

 [🔍](#)

Informació corporativa

Audiència certificada OJD

Notícies corporatives

Editorial: SCG Aquitània SL

Tecnologia: Sobrevia.net

Llicència: CC BY-NC-ND

Director del Consell Editorial: Germà Capdevila

Cap de redacció: Arnau Urgell

+ Consulta tot l'equip

+ Membres del Consell Editorial

[Història de NacióDigital](#)

[Reconeixements](#)

[Publicitat](#)

[Contacta amb nosaltres](#)

[Avís legal](#)

Mitjà associat a l'ACPC

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència